

Zeilen langs de Kroatische kust

In het reis-katern van het Parool verscheen op 7 juli 2007 een special over zeilen in Kroatië.

*Hieronder het volledige artikel, geschreven door **Aafke Jochems**, opgeluisterd met wat sfeerbeelden.*

Zelfs al denk je niet van zeilen te houden, dan ga je toch overstag zodra je langs de kust van Kroatië zeilt. Want met een zeilboot kom je in de meest afgelegen baaitjes, neem je een duik in het heldere zeewater wanneer je maar wilt en meer je aan in dorpjes die je op een 'gewone' reis waarschijnlijk - ten onrechte - overslaat. En zodra de wind opsteekt, begint het feest voor de echte zeilers.

Terwijl de vissers met de zojuist gevangen vis terugvaren naar de haven, loop ik met toilettas en handdoek door dit vissersdorpje op weg naar het toilet- en douchegebouw van het jachthaventje. Het is vroeg, zeven uur, maar het dorpje Milna op het eiland Brac is al klaarwakker. Dat geldt niet voor de meeste zeilers die met hun boot de vorige middag en avond zijn aangemeerd en nu in hun kajuiten slapen op de deining van de kalme zee. Maar ik vind het zonde om het vroege dorpsleven aan me voorbij te laten gaan.

Even later sta ik aan de kade tussen de dorpsbewoners als een vissersbootje binnenkomt. De drie vissers hebben de verschillende soorten vis over emmers en bakken verdeeld, terwijl een grote platvis in een hoek op de bodem van de boot drijft. De ouderwetse weegschaal met roestige gewichtjes komt tevoorschijn en de verkoop start meteen. Verser kan niet. Langs de kade, even verderop, is ook al de bakker open waar ik voor m'n ontbijt burek koop, lokale kaas in bladerdeeg. Net uit de oven, dus nog heerlijk warm. Dan nog even van die sappige, zongerijpte tomaten en komkommers kopen

voor vanmiddag als we in een afgelegen baaitje het anker zullen uitgooien voor een zwem- en lunchstop. En in een achterafstraatje klop ik aan bij een bejaard stel, waarna ze me naar hun garage meenemen zodat ik hun olijfolie kan kopen. Olie van hun eigen, zelfgeplukte olijven. Ze hebben er afgelopen jaar zelfs een medaille mee gewonnen, zo terugweg neem ik nog even plaats op een zonnig terrasje voor kijk ik hoe na het dorp, nu ook de het kleine jachthaventje wakker wordt en de zeilers zich klaarmaken voor hun zeilreis van vandaag.

De sporadische keren dat ik in het verleden heb gezeild, waren ronduit geen succes. Altijd koud en nat, waardoor ik niet van enthousiasme overliep. Maar vriend Fred, een fervent zeiler, bleef maar vertellen hoe geweldig zeilen is en uiteindelijk heeft hij me overgehaald eens mee te zeilen langs de Adriatische kust van Kroatië. Vandaar dat ik nu een paar dagen een boot - Sun Odyssey 35 voor kenners - deel met de ervaren zeilers Fred en Chris, en met Maarten die vooralsnog ook nog niet door het zeilvirus is aangestoken.

Gisteren zijn we gestart vanuit de tweede stad van Kroatië, Split. Overigens een onverwacht leuke stad. Ook al omdat het centrum bestaat uit een enorm paleis (200 bij 240 meter!) uit het begin van de vierde eeuw, dat keizer Diocletianus op zijn geboortegrond liet bouwen om er zijn oude dag in door te brengen. Door de eeuwen heen zijn in de voormalige paleisvertrekken woningen, winkeltjes en kerken gebouwd, waardoor het nu een doolhof van steegjes is, afgewisseld met monumentale pleintjes en kom je er tal van café's en restaurants tegen. Vooral op zaterdagavond een druk uitgaanscentrum waarin je makkelijk kunt verdwalen. Als je het paleis via de Bronzen Poort verlaat sta je op de Riva, een moderne boulevard langs zee waar de inwoners flaneren en op terrasjes en bankjes met elkaar bijpraten.

Maar inmiddels is het al een dag verder, zijn we op het rustige eiland Brac en is het tijd voor de briefing van vandaag. Want we zeilen in flottielje, wat wil zeggen dat we met enkele boten dezelfde route afleggen onder leiding van een flottieljeleiding. In ons geval een Engelstalige crew omdat we deel uitmaken van een internationale flottielje. Dat klinkt groepsreisachtig, maar dat is het zeker niet. Het is alleen maar prettig dat de flottieljeleiding elke ochtend tijdens de gezamenlijke briefing aan de bemanning van alle boten vertelt wat de weersomstandigheden zijn of we wat wind zullen hebben, op de kaart aangeeft wat de route is, waar we kreeftkooien moeten omzeilen, welke baaien en dorpen leuk zijn om even voor anker te gaan en hoe we de jachthaven van Stari Grad op het eiland Hvar kunnen binnenvaren. Want dat is ons einddoel van vandaag. Daarna vertrekt elke boot wanneer ie wil. Mochten we onderweg op problemen stuiten of hulp nodig hebben, dan is de flottieljeleiding zo via de marifoon op te roepen en komen ze naar ons toe. Een prettig vangnet, al zullen we er geen gebruik van maken.

Tijdens de briefing is het al duidelijk geworden; er is geen wind. Dus tuffen we met de motor de jachthaven van Milna uit. Dat was gisteren wel anders. Split verlieten we nog wel op de motor, maar al snel ging die uit, werden de zeilen gehesen en ging het ons voor de wind. Ik ben alleen nog steeds niet wegwijs uit al die touwen en katrollen, dus heb ik het echte zeilwerk aan Fred en Chris overgelaten. Die zichtbaar genoten van de wind in de strakke zeilen, de snelheid en het gevoel van vrijheid dat het hen geeft.

Vandaag zijn we echter tot nu toe aangewezen op de motor. We zoeken een afgelegen baai op om het anker uit te gooien en de zee in te duiken. Het zeewater is opvallend zout, zodat je bijna blijft drijven. Vervolgens komen de sappige tomaten op tafel en samen met kaas en brood uit Milna hebben we een heerlijke lunch. Het goede nieuws is dat ondertussen de wind is aangewakkerd, waardoor de ogen van Fred en Chris gaan twinkelen. Er kan gezeild worden! We zeilen dan ook richting het eiland Hvar naar het historische plaatsje Stari Grad.

Ik heb een tip gekregen voor een goed restaurant in een steegje in Stari Grad en heb bovendien een lijst op zak in het Kroatisch (met de vertaling in het Nederlands erbij)

met lokale gerechten die mijn Amsterdamse vrienden van Kroatische afkomst hebben opgesteld. De crni rizoto (zwarte risotto) met inktvis heb ik vorige dagen al uitgeprobeerd evenals de scampi na buzaru, langoustines in een wittewijn- en knoflooksaus. Vanavond denk ik voor mosselen te gaan, waarna de kok naar ons tafeltje komt om zijn keur aan schelpdieren te laten zien die hij heeft. Welke willen we? We kiezen voor een mix en daar hebben we geen moment spijt van. Het is heerlijk eten in Kroatië en dan ook nog lekker buiten tijdens zo'n zwoele zomeravond.

Na enkele dagen ben ik erachter; voor mij is het leuke van zeilen van plek naar plek dat je op de uiteenlopendste locaties aanlegt om de nacht door te brengen. Zo is het na een paar vissersdorpjes nu de beurt aan de Pakleni-eilanden, plukjes aarde niet ver van kosmopolitisch Hvar-Stad. Eilandjes met aardig wat naaldbomen en dat verklaart de naam, want pakleni is afgeleid van paklina wat hars betekent. Die vroeger trouwens nog gebruikt werd om schepen waterdicht te maken. Het eilandje Sint Clement met het Palmizana-strand blijkt bezaaid met bloeiende cactussen, erfenis van botanicus Eugen Meneghello die zijn hobby uitleefde en van het eiland een unieke tuin maakte vol exotische planten. We leggen aan in het natuurlijke haventje met twee eettentjes en lopen in vijf minuten tussen de naaldbomen en cactussen al naar de andere kant van dit langgerekte eiland. Hier geen vissers met de vangst van de dag of een bakker met warme burek, maar een kleinschalig strandleven waar mensen zonnen en zwemmen en een hapje eten in de paar restaurantjes die het telt. Meer niet, maar dat is juist de charme. Ik moet maar eens echte zeilles gaan nemen, want zeilend reizen is toch wel erg fascinerend.

Meer informatie over zeilen in Kroatië: www.bachyachting.nl en (0227) 570035. Voor vluchten zie: www.germanwings.com en www.croatiaairlines.com.